

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 5 marca 2013 r.,
sprawy **R. K.**
skazanego z art. 148 § 1 kk
z powodu kasacji obrońcy skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 13 lipca 2012 r.,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego
z dnia 22 marca 2012 r.,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zwolnić skazanego R. K. od ponoszenia kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasację obrońcy skazanego należało uznać za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Kasacja zawiera następujące zarzuty:

- art. 6 k.p.k., przez nieuwzględnienie wniosku obrońcy o powołanie biegłego z zakresu medycyny sądowej,
- art. 7 k.p.k., przez dokonanie oceny zeznań świadków i wyjaśnień współoskarżonych w sposób dowolny,
- art. 410 k.p.k., przez dokonanie wadliwych ustaleń co do przyczyn zgonu pokrzywdzonego,

- art. 2 § 2, art. 4, art. 5 k.p.k., poprzez przyjęcie winy skazanego, mimo konsekwentnych wyjaśnień Z. K., że skazany nie brał udziału we wrzuceniu pokrzywdzonego do wersalki,
- art. 457 § 2 k.p.k., poprzez nierozważenie i nieustosunkowanie się przez Sąd Apelacyjny do wszystkich zarzutów i wniosków dowodowych podniesionych w apelacji, przede wszystkim o powołanie biegłego sądowego z dziedziny medycyny sądowej w celu ustalenia przyczyny zgonu.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zacząć należy od stwierdzenia, że wszystkie, poza ostatnim, zarzuty zawarte w kasacji sformułowane zostały sposób podobny jak w apelacji. Co istotne, zarzuty te odnoszą się do ustaleń faktycznych dokonanych w Sądzie I instancji, a zaaprobowanych przez Sąd odwoławczy, a zatem dotyczą one postępowania przed Sądem I instancji. Takie sformułowanie zarzutów klóci się z istotą kasacji, który to nadzwyczajny środek zaskarżenia może podnosić zasadniczo błędy popełnione w postępowaniu odwoławczym, a ponadto tylko *errores iuris*, a nie *errores facti*. Sąd Najwyższy nie ma wątpliwości, że kasacja zmierza wyłącznie do powtórzenia kontroli instancyjnej w zakresie ustaleń faktycznych.

Jedyny zarzut o charakterze kasacyjnym, tj. zarzut nierozważenia i nieustosunkowania się przez Sąd Apelacyjny do wszystkich zarzutów apelacji, okazał się zaś zarzutem bezzasadnym. Zarzuty wyliczone wyżej w tiret 2 i 4, zostały rozważone przez sąd odwoławczy na s. 16-17 uzasadnienia wyroku, zaś zarzuty dotyczące opinii biegłego, tj. wyliczone wyżej w tiret 1 i 3, zostały rozważone przez sąd odwoławczy na s. 18-20 uzasadnienia. Także kwestia przypisania zamiaru zabójstwa została przeanalizowana na s. 21 i n. uzasadnienia. Na marginesie należy tylko dodać, że wszystkie te rozważania Sądu odwoławczego Sąd Najwyższy uznaje za poprawne, rzeczowe i przekonujące.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.